

Küçük Kitap Doktoru

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Kitap Doktoru

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily kasabasındaki kütüphanede yardım etmeyi çok severdi. Her cumartesi uzun ahşap kapılardan sevinçle atlar, kâğıt ve toz kokusunu içine çekerdi. Kütüphaneci Bay Abara ona her zaman ön büroda bir tabure ayırırdı. Lily sekiz yaşına göre küçüktü; iki tombul örgüsü ve burnundan kayan yuvarlak gözlükleri vardı. Ama gülümsemesi bütün odayı dolduracak kadar büyüktü.

Yağmurlu bir öğleden sonra Bay Abara, gıcırdayan bir arabayla eski kitapları arka odaya götürdü. 'Bunların bakıma ihtiyacı var,' dedi beyaz sakalı seğirerek. Lily en altta üzgün görünen bir kitap fark etti. Kapağı gevşemiş, sayfaları yırtılmış, sırtı çatlamıştı. 'Ah, zavallı şey,' diye fısıldadı. Onu nazıkçe kaldırdı ve uyuklu bir kedi yavrusu gibi tuttu.

Kitabın adı 'Fısıldayan Ormanın Masalları'ydı. Lily narin sayfaları çevirdi. Bazıları yırtılmış, bazıları eksikti. 'Onarabilir miyiz?' diye sordu. Bay Abara'nın kırışık gözleri parladı. 'Deneyebiliriz,' dedi. 'Bir kitap doktorunun sabra, sağlam ellere ve sevgi dolu bir kalbe ihtiyacı vardır. Öğrenmek ister misin?' Lily o kadar hızlı başını salladı ki örgüleri zıpladı.

Bay Abara Lily'ye bir tepsi dolusu alet gösterdi: yumuşak fırçalar, özel yapıştırıcı, ince iplik ve küçük makaslar. 'Önce ellerimizi yıkarız,' dedi. 'Sonra dikkatle bakarız.' Lily gözlüklerini taktı ve çatlamış sırta baktı. Tuhaf bir şey fark etti. Cildin içinden küçük, katlanmış bir kâğıt çıkıyordu. 'Bak!' diye soluğu kesildi. 'Burada saklı bir şey var!'

Lily katlanmış kâğıdı dikkatle çıkardı. Solmuş yazılarla kaplı, yırtık bir sayfaydı. Birden cildin içinden minicik bir yaratık havalandı. Parmağından büyük değildi; kâğıt gibi bir derisi, katlanmış sayfalara benzeyen kanatları vardı. Kırmızı bir atkı ve yüksükten bir şapka takıyordu. 'Merhaba!' diye ciyakladı. 'Ben Pip, hikâye perisi. Yıllardır bu kitapta uyuyorum!'

Pip Lily'nin başının etrafında vızıldayarak minik kâğıt yıldızlarından bir iz bıraktı. 'Bu kitapta uzun, çok uzun zamandır kimsenin okumadığı bir hikâye var,' dedi Pip. 'Ama yırtılmış ve bozulmuş. Onarmazsak hikâye sonsuza dek kaybolabilir.' Lily'nin gözleri kocaman açıldı. 'Buna izin veremeyiz!' dedi. 'Ben Küçük Kitap Doktoru olacağım. Onaracağım!'

Bay Abara gülümsedi ve Lily'ye küçük bir fırça verdi. 'Tozu fırçalayarak başla,' dedi. Lily sayfa sayfa, nazıkçe çalıştı. Pip yırtık parçaları iğnesiyle bir arada tuttu. 'Dikkatli ol,' diye cıvıldadı. 'O sayfa gıdıklanıyor!' Lily kıkırdadı. Gevşek bir köşeyi yapıştırıp düz bastırdı. Yavaş yavaş kitap biraz daha iyi görünmeye başladı.

Sıra ipliğe geldi. Bay Abara Lily'ye sayfaları sırtı nasıl dikeceğini gösterdi. 'Üstten ve alttan, sıkı ve düzgün,' dedi. Lily'nin küçük parmakları yavaşça çalıştı. Pip iğneyi bir baston gibi sağlam tuttu. 'Doğuştan yeteneklisin!' diye tezahürat yaptı. Kitabın kapağı hâlâ gevşekti, bu yüzden Lily yapıştırıcı sürdü ve ağır bir ağırlıkla bastırdı.

Yapıştırıcı kururken Lily yırtık sayfayı okudu. Kaybolmuş yolculara fenerini paylaşan bir tilkiden bahsediyordu. 'Bu harika bir hikâye!' dedi. 'Neden saklanmış?' Bay Abara açıkladı: 'Bazen eski kitaplar hasar görür ve unutulur. Ama bir kitap doktoru onları geri getirebilir.' Lily kitaba yeni gözlerle baktı. Kütüphanedeki her hikâyeyi kurtarmak istiyordu.

Kitap onarıldıkça Pip güçlendi. Kâğıt gibi kanatları daha hızlı çırpındı. 'Hikâyenin uyandığını hissedebiliyorum!' dedi. Lily onarılmış sayfaları çevirip yüksek sesle okudu. Kelimeler parlıyor gibiydi. 'Tilki fenerini yükseğe kaldırdı ve orman bir daha asla karanlık olmadı.' O okurken odayı sıcak bir ışık doldurdu. Bay Abara başını salladı. 'Hikâyeler paylaşıldığında güçlenir.'

Ama bir sayfa hâlâ eksikti. Lily arabayı aradı ve kitabın altında yırtık bir parça buldu. 'İşte burada!' diye bağırdı. Pip yerine yerleştirmesine yardım etti. 'Son parça!' dedi. Lily dikkatle yapıştırdı. Kitap ellerinde sıcacık hissettirdi. 'Başardık,' diye fısıldadı. Pip havada mutlu bir takla attı. 'Hikâye yeniden bütün oldu!'

Bay Abara onarılmış kitabı özel bir rafa koydu. 'Harika bir şey yaptın, Lily,' dedi. 'Herkesin keyifle okuyabilmesi için bir hikâye korudun.' Lily gülümsedi. Gurur duydu. Pip eğildi, yüksük şapkasını eğdi. 'Kitabın yanında kalacağım,' dedi. 'Ama beni kurtaran Küçük Kitap Doktoru'nu hep hatırlayacağım.' Lily sık sık ziyaret edeceğine söz verdi.

O akşam Lily ailesine saklı hikâyeyi ve Pip'i anlattı. 'Büyüyünce kitap doktoru olacağım,' dedi. Annesi ona sarıldı. 'Zaten öylesin,' dedi. Lily onarılmış kitaplarla dolu kütüphaneler hayal ederek uykuya daldı; her biri okunmayı bekleyen bir hikâye taşıyordu. Eski kitapları onarmanın onlara ikinci bir hayat vermek gibi olduğunu biliyordu.

Ertesi cumartesi Lily kütüphaneye döndü. Bay Abara ona özel küçük bir onarım masası kurmuştu. 'Küçük Kitap Doktoru için,' dedi. Lily'nin yüzü ışıldadı. Gözlüklerini taktı ve fırçasını aldı. Onarılacak daha çok kitap, kurtarılacak daha çok hikâye vardı. Ve Pip de orada olacaktı, sayfaların arasında uçuşarak yardıma hazır.

O günden sonra Lily onarım masasında birçok mutlu saat geçirdi. Çocuklar onun çalışmasını izlemeye geldi. Onlara kitaplara nasıl özen gösterileceğini gösterdi ve Pip'i anlattı. 'Her kitap bir hazinedir,' dedi. 'Ve her hikâye kurtarılmaya değer.' Kütüphane bir harikalar yeri oldu; eski kitaplar yeni hayat buldu, yeni okurlar eski dostlar edindi.

Ve eğer o kütüphaneyi bir gün ziyaret ederseniz, fırçası ve ipliğiyle Küçük Kitap Doktoru Lily'yi görebilirsiniz. Yırtık bir sayfayı onarıyor ya da gevşek bir kapağı yapıştırıyor olacak. Ve dikkatle dinlerseniz, ona cesaret veren minicik bir ses duyabilirsiniz. O, hikâye perisi Pip; hepimize hikâyeleri korumanın bilgiyi herkesin keyifle okuyabilmesi için canlı tuttuğunu hatırlatıyor.